

ligheder, af mange forskellige Arter, som der kan være. Se Dem om i vore Kommuner, og De ville se, at vi vælges blandt de højtbeskattede eller den almindelige Vælgerklasse, saa at man ofte — i mange Kommuner er det Tilfældet — næsten ikke ved, af hvilken Klasse man er valgt. Tro De da, at det vilde være rigtig handlet at komme med en Appel til Modspøtningerne mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne ved Valgene til Kommunerne? Tro De, det vil være hensigtsmæssigt at saa de kommunale Raad paa Forhaand til Repræsentanter i Kampen mellem Kapital og Arbejde? Jeg anser det for at ville være et af de største Misgreb, man overhovedet kunde komme til, og at det vilde hæve sig grusomt i Fremtiden, dersom vi gjorde dette skæbnsvangre Skridt.

Jeg kommer da til det ærede Medlem fra Aalborg (Bransen), og skal altsaa have den Fornøjelse at sige ham Tak for hans „Historier“ fra forleden Dag, som han jo angav, at han havde laant fra sit store Forbilled fra Storeheddinge. Den Tak, jeg har at rette til det ærede Medlem, vil jeg bede ham optage paa det bedste. Man stilles jo lidt vanskeligere over for det ærede Medlem fra det Dødblik, han, som det skete i Lørdags, har tilkendegivet sig selv som Vidensskabsmand. Jeg ved ikke, om der ikke i denne hans Opfattelse dog skulde ligge nogen Misforstaaelse. Vi have hidtil betragtet det ærede Medlem som en meget indsigtsfuld Sagmand, men det er ikke et Begreb, der i Almindelighed anses for kongruent med Begrebet Vidensskabsmand. Han anførte i Forbindelse dermed sin Forudsætning om, at jeg havde hentet en Del af de Oplysninger, som jeg tillod mig at fremsette her i Tinget, fra den af ham udgivne Bog, „min egen Bog“, som han jagde. Jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg har i sin Tid læst hans Bog med megen Interesse, men jeg tilstaa, at den ikke har gjort et saa uudsletteligt Indtryk paa mig, at jeg turde citere den i dette Dødblik eller hente mine Oplysninger derfra. Naar vi her i Tinget staa over for en individuel Videnskabelighed, saa ere vi andre svage dødelige jo mindre heldig stillede; til Værn herimod har man da fundet et Middel, som vistnok er det rigtige. Det er nemlig dette, at da vi alle kende den gamle Erfaring, at de lærde ofte ere uenige, har man til Forberedelse af vigtige Sager søgt paa Forhaand at fjerne denne Uenighed ved at samle de lærde, Videnskabsmændene, de særlig indsigtsfulde og sagkyndige i Kommissioner til Forberedelse af den Sag, der foreligger. Dette foregaar saa, inden Sagen kommer til at foreligge her i Tinget, og det

foregaar gennem Regeringskommissioner, altsaa under Regeringens Ansvar. Vi have ogsaa her i dette Tilfælde et saadant forberedende Arbejde liggende for os, og dertil have vi andre Stakler saa at henholde os. Det er jo bestemt til Rigsdagens Vejledning, og paa Basis deraf ere Regeringens Forslag udarbejdede. Derpaa bygge vi alle, og derpaa har jeg ringe ogsaa bygget de Oplysninger, jeg har tilladt mig at fremsette, og jeg har Grund til at tro, at ogsaa i dette Tilfælde vil Kommissionen fastholde Rigtigheden af sine Forudsætninger og sine Beregninger, saa længe det ærede Medlem ikke med mere uomstødelige Beviser kan omstyrte dem. Men jeg vil endvidere blot til det ærede Medlemmer sige: Der er visse Kriterier for Videnskabelighed, og deriblandt er det første dette, at Videnskaben bør være saa vidt mulig tendensfri. Der maa ikke ved den være noget, som man kan mærke nogen „Absicht“ ved. Og jeg skal oprigtig talt sige det ærede Medlem, at Tingets Medlemmer have sikkert ikke sølt sig overbeviste om, at det ærede Medlems Behandling af denne Sag har været rent tendensfri. Jeg skal tillade mig at oplyse dette lidt nærmere. Jeg fik nogen Mistanke derom, da det ærede Medlem behandlede det Forslag, som var fremsat af de Herrer Socialdemokrater. Disse enorme Tal, tænkte jeg, kunne dog umulig hænge rigtig sammen! Der paahvilede jo, som de ærede Herrer ville indrømme, ikke mig nogen Forpligtelse til at tage dette Forslag i Forjaar, men det gav mig dog Anledning til at se, om det virkelig ogsaa skulde kunne hænge saadan sammen, at en Ulykkesforsikring for Arbejdere her til Lands i nogen som helst tænkelig Form kunde blive beregnet op til en Udgift af 13,800,000 Kr. Ved at tænke mig om og atter se paa denne Kommissions Arbejde, som jeg tilstaa er det eneste Grundlag for al min Viden i denne Sag, fandt jeg da mærkelig nok, at man til den tykke Ulykkesforsikring, der omfatter saadant noget som 2 Millioner Arbejdere — og det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at det er efter Dækningssystemet, altsaa under Forudsætning af fuld Kapitaltilvejebringelse — har beregnet en aarlig Udgift af et Beløb, der ligner dette Tal meget, nemlig ligeledes 13,800,000 — ikke Kroner, men — Reichsmark. Og saa vil der ved Siden deraf efter den samme Beregning endda blive en Reservesfond, som efter 75 Aars Forløb vil udgøre 240 Millioner Reichsmark. Sa, jeg stiller blot disse Tal over for hinanden og spørger: Er det muligt, at der overhovedet kan opstilles en Beregning,